

Видається
з 1960 року
14 лютого
2014 р.
№1
(2114)

ІНЖЕНЕР- МАШИНОБУДІВНИК

ГАЗЕТА ЗАПОРІЗЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

З ДНЕМ СОБОРНІСТІ УКРАЇНИ!

Шановні викладачі, співробітники і студенти Запорізького національного технічного університету! Щиро вітаємо вас з великим державним святом – Днем Соборності і Свободи України! Це свято символізує єдність нашого народу, а також Україну як суверенної Держави.

Бажаємо кожному з Вас міцного здоров'я, миру, злагоди, сил і натхнення, нових досягнень на благо рідної "МАШИНКИ", Запорізького краю і України в цілому!

Ректорат

*Профком студентів, аспірантів та докторантів
Профком викладачів і співробітників*

День Соборності України – свято, що відзначається щороку в день проголошення Акту возз'єднання Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки, що відбулося 22 січня 1919 року на Софійській площі в Києві.

Йому передувало підписання (22 січня 1918 р.) Четвертого універсалу Центральної Ради, яким Українську Народну Республіку проголошено суверенною і незалежною державою. Західноукраїнську Народну Республіку було проголошено в листопаді 1918 року. Процес об'єднання України завершився 22 січня 1919 року.

На полях Першої світової війни відбувалося братання українських січових стрільців, що воювали у складі війська Австро-Угорщини, та українців-воєнків армії Російської імперії. Згодом усвідомлена необхідність єдності змусила українські західні регіони до проголошення самостійності з метою возз'єднання з Українською Народною Республікою.

21 січня 1990 року мешканці багатьох населених пунктів по дорозі між Києвом і Львовом утворили живий ланцюг, відзначивши цю історичну дату. Офіційно в Україні День Соборності відзначається з 1999 року.

Сьогодні час згадати, як було досягнуто єдності тоді, 22 січня 1919 року.

Акт Злуки був глибоко детермінований історично і спирався на споконвічну мрію українського народу про незалежну, соборну національну державу. Він став могутнім виявом волі українців до етнічної й територіальної єдності, свідченням їхнього самоусвідомлення, важливою віхою процесу становлення політичної нації. Ідея соборності українських земель набула державного статусу, в наступні десятиліття залишалась об'єднувальним чинником і чи не єдиним спільним положенням програмних цілей усіх течій національно-визвольного руху. Акт Соборності надав завершеної форми самостійній Українській державі, сприяв подоланню залишків ідей федералізму в ментальності національної політичної еліти.

Урочиста акція святкування й проголошення акту Злуки відбулася 22 січня 1919 р. на Софійській площі біля собору. На майдані зібралися тисячі мешканців столиці, військові частини, духовенство Української православної церкви на чолі з архієпископом Агапітом і єпископами, які відслужили службу Божу.

ДО ДНЯ СЯТОГО ВАЛЕНТИНА

Можливо всі читали та чули про історію цього свята, але все ж, здається мені, варто нагадати, звідки воно бере своє коріння.

Люди всього світу 14 лютого відзначають День святого Валентина (День усіх закоханих). Вважається, що це свято відзначають уже понад 16 століть, адже бере воно свою історію ще з язичницьких часів, оскільки в ті часи теж визначали свято кохання на честь богині любові.

Сучасне свято нерозривно пов'язане з ім'ям святого Валентина, якого прийнято вважати покровителем усіх закоханих. Історія свідчить, що християнський священик Валентин приблизно в 269 році таємно благословляв шлюби римських легіонерів з їх коханими, незважаючи на те, що імператор заборонив своїм солдатам одружуватися, вважаючи, що це заважає їм думати про війну. Крім того, священик Валентин, справжній подвиг якого став приводом для появи

Дня святого Валентина (Дня всіх закоханих), завжди намагався помирити закоханих, він допомагав їм писати любовні листи і давав поради легіонерам щодо того, як краще зізнатися в коханні їх дамам серця.

Дізнавшись про відчайдушні вчинки Валентина, імператор засудив його до страти. Перед смертю священик написав лист для дочки тюремника, в якому сам був закоханим. Цей лист дівчина прочитала вже після страсти Валентина. Після цього церква канонізувала священика, а в 496 році Папа Римський Геласіус оголосив 14 лютого Днем святого Валентина.

***

У середині лютого, коли весна вже зовсім близько, всі закохані святкують День святого Валентина. Комуś до вподоби проводити цей день лише удвох, а запорізьке студентство, як завжди, підійшло до відзначення масштабно та креативно!

Святкування розпочалося з урочистих заходів у КЗ ім. Довженка. 13 лютого Департамент освіти і науки, молоді та спорту Запорізької міської ради зібрав усю молодь наших вишів для перегляду прем'єрного показу романтичної комедії "Нереальная любовь", що стало чудовим доповненням передсвяткового вечора.

А вже 14 лютого із самого ранку святкування перемістилося до Запорізької міської ради. Тут студенти привітали нашого мера Олександра Ченсановича Сіна, подарувавши йому величезну валентинку від палких сердець усіх вищих навчальних закладів та

щиро подякувавши за підтримку.

Спільно з Департаментом освіти і науки, молоді та спорту Запорізької міської ради представники студентського самоврядування ЗНТУ влаштували в мерії концерт, де святковий настрій підтримала збірна команда КВК "Запорізький вектор – МАШИНКА - ЗНТУ", заспівали учасниці студії "Viva", а неповторні ведучі Дмитро Шендрик та Анастасія Требухова розіграли у вікторині цікаві призи.

А потім студенти "Машинки" поїхали ділитися святом з усіма вишами рідного Запоріжжя. Ми на так званому "Автобусі кохання" відправилися по маршруту: Запорізький державний медичний університет – Запорізький національний університет – Запорізький національний технічний університет – Класичний приватний університет – Запорізька державна інженерна академія – Запорізький інститут економіки та інформаційних технологій.

На кожній точці-зупинці було гаряче! Адже яскраві та запальні Дмитро Шендрик та Анастасія Требухова не давали сумувати ні хвилини. Вони провели ряд конкурсів та вікторину з призами, а також зареєстрували всіх бажаючих у жартівливому шлюбі. Проголосивши десятки щасливих "молодіт" по всіх кутках рідного міста та залишивши незабутні враження, "Автобус кохання" поїхав, щоб обов'язково повернутися наступного року.

Юлія КАШУБА
Сніжана ВИЧУЖАННА

РОЛЬ МУЗЕЮ У СТВОРЕННІ СУЧАСНОГО ІМІДЖУ УНІВЕРСИТЕТУ

Переважна більшість дослідників погоджується, що поняття "музей", з'явившись у культурному вжитку людства понад дві з половиною тисячі років тому, з плином часу і розвитком людської цивілізації постійно змінювалось, наповнюючись новим змістом. Сьогодні музей сприймається не лише як інституція суспільної пам'яті, але й як інституція суспільного впливу та іміджу.

Проаналізуємо, що таке сучасний імідж університету. Сучасний - це, по-перше, той, що відноситься до одного часу; по-друге, що знаходиться на рівні свого часу і, по-третє, це той, що належить до сьогодення. Тобто той, що є на рівні свого часу, не відсталий. Імідж - від англійського Image - образ. Але не абиякий, а той, що цілеспрямовано формується для того, щоб здійснити емоційно-психологічну дію на будь-кого з метою популяризації, реклами. І нарешті, Університет (від лат. Universitas - сукупність) вищий навчальний заклад, де здійснюється підготовка фахівців з фундаментальних, прикладних наук різних галузей господарства і культури.

Однією з головних в університеті є науково-дослідницька робота. Мова йде про цілеспрямоване створення образу вищого навчального закладу, який готує фахівців з фундаментальних та прикладних наук та проводить у ньому наукові дослідження з різних галузей науки. Цей образ повинен створюватися сучасними засобами на рівні свого часу. Враховуючи зміни в соціальних структурах, побуті, суспільстві, інформаційних технологіях, музей повинен працювати над тим, щоб дати молоді перш за все той стартовий майданчик, без якого неможливий поступ уперед.

Університетський музей є інструментом, який здійснює таке завдання. Саме в університетах встановлюються тісні зв'язки музеїв з конкретними галузями знання і формується прообраз майбутніх профільних музеїв. Саме в університетах музеї перетворилися на храми науки, а наука міцно увійшла в царину музейної діяльності, впливаючи як на організаційну структуру музеїв, так і на принципи комплектування музейного зібрання, його вивчення та правила і методи експонування.

Процес формування музею як окремої установи, зорієнтованої на отримання реального

знання, установи, здатної виконувати освітні і виховні функції, нерозривно пов'язаний із загальним розвитком ідеології. Просвітництво в Європі і є невіддільним від процесу виникнення університетської науки і освіти. Таким чином, лише коли музейні колекції починають формуватися, використовуватися в рамках університетської освіти і науки, поняття "музей" починає набувати сучасного семантичного значення з обов'язковими характеристиками достовірності і науковості. Університет поєднав музейний предмет і наукові знання, а університетські викладачі обґрунтували необхідність в процесі отримання знань використовувати наукові колекції і предмети музейного значення.

Концептуальна відмінність вузівських музеїв полягає в ширшому спектрі діяльності: активній участі в педагогічному процесі, проведенні на базі музейних колекцій наукових досліджень, доступності як для фахових відвідувачів, так і для широкого загалу пересічної публіки. Місія університетських музеїв традиційно полягає у забезпеченні високого рівня освітньої і наукової діяльності вищого навчального закладу, у збереженні і дослідженні фактів з історії науки та освіти, формуванні наукового світогляду. Особливий аспект - унікальна здатність створення наукового культурного надбання, через формування нових наукових колекцій і музеїв різних профілів, тісно пов'язані з постійним науковим пошуком у вищому навчальному закладі. Інтеграція науки, освіти та інноваційних процесів у сучасних умовах приймається як один з вирішальних факторів розвитку суспільства, заснованого на знаннях. Другий основний принцип формування зони європейської освіти в контексті прийняття Болонської декларації наголошує, що навчальний процес в університеті повинен бути невіддільним від дослідницької діяльності, аби викладання відповідало потребам суспільства, що змінюється, та рівню розвитку наукових знань. І діяльність музею в структурі ВНЗ повністю збігається з такими вимогами і потребами. Музей також виступає як освітній центр, що слугує розповсюдженню досягнень науки в різних галузях знань.

Ще одне важливе завдання музею - утримати обдаровану молодь в Україні, зацікавивши її навчанням. Це може бути співпраця, починаючи з дитячих садків, шкіл, ліцеїв, коледжів. Зацікавленість у співпраці з обласними конкурсами Малої академії наук України, дасть змогу залучати переможців для навчання в університеті. Робота зі студентами та громадськими організаціями також працює на привабливий імідж університету.

Мета, головні завдання, зміст роботи та фінансування музею визначається Положенням про музей при закладі освіти. Вищим керівним органом є рада музею. Діяльність ради музею регламентується Положенням про музей при закладі освіти. Методичну та практичну допомогу

музею може надавати опікунська рада, яка створюється на добровільних засадах з представників навчального закладу, державних музеїв, архівів, спеціалістів різних галузей знань, краєзнавців, почесних випускників ВНЗ.

Треба визначитись, який же тип музею ми хочемо бачити в університеті. Це може бути музей історії технічного прогресу ЗНТУ (музей науки і техніки). На мою думку, наш університет має всі можливості на сьогодні бути саме музеєм історії технічного прогресу. Якщо розглядати саме цей варіант, то площа на 3 поверсі університету - це тільки перший етап музейної експозиції (так би мовити, історична частина). Тут повинні розміститись експозиції з початку зародження навчального закладу і до сьогодні. Забезпечення музею новітнім комп'ютерно-мультимедійним обладнанням та експертно-інформаційними програмами дає можливість охопити великий історичний час, стає місцем апробації віртуальних екскурсій.

Кожна промислово розвинена країна прагне мати свої національні технічні музеї. Один з кращих таких музеїв в Україні - музей історії науки і техніки (Державний політехнічний музей при НТУУ "КПІ"). Маючи достатню технічну базу, нам сьогодні потрібно лише провести ремонтно-реставраційні роботи в низці університетських лабораторій і ми матимемо чудовий музей науки і техніки. Прикладом могли б слугувати лабораторії кафедри обробки металів тиском, кафедри ливарного виробництва, металорізальних верстатів та інструментів та інші. До музею на зберігання можна отримати техніку, яка сьогодні є на наших заводах, сільськогосподарських підприємствах (верстати, обладнання, першу сільськогосподарську техніку та перший автомобіль). Це все повинно стати частиною нашого музею і це реально можна зробити до 2015 року.

Завод "Запоріжсталь" спільно з Фондом Рената Ахметова пропонує написання проєктів, у тому числі і на музейну справу. Є можливість отримати грант для реконструкції нашого музею. Треба визначитися з деякими питаннями і можна приступати до обладнання музею на третьому поверсі університету. Частина роботи можна виконати своїми силами. Наприклад, створити дидактичний проєкт музею силами кафедри дидактики, установити комп'ютерно-мультимедійне обладнання, залучити студентів до ремонту лабораторій, ремонту техніки та інші.

Музей повинен створюватися за допомоги й підтримки викладачів, студентів, колишніх випускників. Тоді це буде народний музей, яким будуть пишатись усі причетні до його створення. Рада музею повинна обговорити ці питання й затвердити план підготовки і створення музею університету.

Наталія Деркач,

зав. лабораторії технічного прогресу

САНАТОРІЙ-ПРОФІЛАКТОРІЙ ЗНТУ ЗАПРОШУЄ

Профспілковий комітет студентів, аспірантів та докторантів пропонує Вам відвідати санаторій-профілакторій ЗНТУ в 2014 році.

Ви маєте гарну можливість відвідати такі кабінети лікування: аероіонотерапії; тепловікування; магнітолазеротерапії; стоматологічний; функціональної діагностики; кисневотерапії; електролікування; процедурний; масажний; аутотренінгу і аромотерапії; механотерапії; Суджок терапії; водолікування.

Санаторій - профілакторій ЗНТУ знаходиться за адресою: вул. Горького, 161А (3-й ґуртожиток ЗНТУ). Розрахований на 100 місць загальнотерапевтичного профілю, а також для проходження лікувально-профілактичних заходів. Працює

профілакторій у період навчання студентів з вересня по червень. Діяльність санаторію - профілакторію призначена для відновлювального лікування хворих з хронічними захворюваннями для яких розроблена індивідуальна дієта. На харчування одного студента надається понад 25 гривень на добу (сніданок, обід, полудник).

За час лікування у профілакторії студенти отримують вітаміни, соки, мінеральну воду та медикаментозне лікування згідно з захворюваннями, фітотерапію та лікувальні збори.

Згідно з Наказом МОЗ України оздоровлення у санаторії-профілакторії дозволено один раз на календарний рік. Студенти сплачують лише 10 % від вартості путівки, а студенти-сироти отримують ці путівки взагалі безкоштовно. Студенти з вадами фізичного розвитку (можна отримати все необхідне для проходження МСЕК), постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС та молодь з диспансерних груп отримують зазначені путівки поза чергою.

Для отримання путівки на оздоровлення необхідно написати заяву в ауд. 405, 368А (головний корпус), 196 (IV корпус) та отримати путівку. Сплатити вартість путівки (орієнтовно 150 грн.), отримати талони та медикаменти в санаторії - профілакторії ЗНТУ.

Прес-служба студентського самоврядування ЗНТУ

**ВІТАЄМО
СОЛОВЙОВУ
ЛЮДМИЛУ ГРИГОРІВНУ З ЮВІЛЕЄМ!**

Майже 40 років Людмила Григорівна працює на кафедрі фізичної культури і спорту ЗНТУ - викладачем, старшим викладачем, а з 1994 року - завідувачем кафедри.

Після закінчення Львівського державного інституту фізичної культури та спорту розпочала трудовий шлях на посаді інструктора, потім стала директором ДЮСШ при обграді ДСП "Буревісник", а з 1975 року прийшла працювати до ЗМІ.

За час роботи в університеті Людмила Григорівна проявила себе творчою, ініціативною людиною. Вона допомагає молодим викладачам кафедри в опануванні педагогічною майстерністю. Їй притаманні такі риси, як цілеспрямованість у досягненні мети, порядність, доброзичливість. Висококваліфікований, досвідчений спеціаліст, людина щедрої душі, Людмила Григорівна користується авторитетом і повагою серед колег і студентів. Л. Г.

Соловійова завжди там, де потрібна її творча енергія. Вона безпосередньо пов'язана із своїм захопленням юності - баскетболом. Людмила Григорівна - суддя національної категорії, секретар Федерації баскетболу в Запорізькій області.

Держава належним чином оцінила досягнення ювіляра: "Відмінник освіти України", нагрудний Знак "За бездоганну працю" III ступеня, відзнака МОНУ "Почесний працівник фізичної культури і спорту України", численні грамоти та подяки - все це далеко не повний перелік нагород за багатолітню бездоганну працю.

Широко зичимо Вам, Людмילו Григорівно, міцного здоров'я, творчого натхнення у праці, великого особистого щастя.

Ректорат, профком, кафедра ФКіС

ДО 200-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Т.Г. ШЕВЧЕНКА

ЖІНКИ В ЖИТТІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Як часто нам здається, що ми знаємо про людину все, особливо, коли це поет - особистість, яка вбирає в себе найкращі риси народу, є його візитною карткою і найдорожчим духовним скарбом.

Шевченко належить до тих великих людей, які жили й діяли, але дії яких не зупинилися зі смертю. З ім'ям Тараса Григоровича Шевченка в багатьох асоціюється образ мужнього борця за свободу українського народу. Але ми настільки звикли до створеного стереотипу творчості поета, що часто не помічаємо його індивідуальної особистості. Ми розкриємо лише деякі сторінки інтимного життя Шевченка, його ставлення до жінок, кохання, а також спроби одружитися.

Перше кохання Шевченка було до дівчини Оксани, з якою пов'язані в нього пригоди і спогади про дитячі роки. Ті перші пориви дитячих почувань на тлі безраднісного нещасливого життя Шевченка перетворились у щире полум'я, що не покидало його серце до останніх років життя. Ім'я Оксани фігурує в нього в деяких творах, змінюючись часом на Мар'яну або на якусь безіменну дівчину. Вони пройняті незрівнянною щирістю і трагізмом самотності. Він називає її "ласочкою", "зорею", "пташкою". На жаль, доля Оксани склалася трагічно:

Помандрувала
Ота Оксаночка в поход
За москалями та й пропала.

Уперше Шевченко завітав до Яготина в липні 1843 року разом з О.Капністом, сином відомого письменника, де й познайомився з княжною Варварою Репніною, яка в житті і творчості поета залишила глибокий слід. Вона була старшою від Шевченка на шість років. Йому було 29, а їй 35. Він відомий поет і художник-живописець, якого всі запрошували в гості, розумом і талантом якого захоплювалось багато людей. Княжна Репніна намагалась приховувати своє захоплення й любов до Шевченка. Що далі, то тяжче переживала княжна своє кохання до поета і не раз йому висловлювала це відверто, але Шевченко, хоч і розумів її, але не міг відповісти княжні тим же. Тарас Григорович присвятив В. Репніній поему "Тризна":

Душі з небес благословенній
Дано любить, терпіть, страждать.
І дар приречений, натхнення,
Дано сльозами поливать.
Теплі спогади про Репніну він проніс через все життя, підтримував з нею дружні стосунки.
Ганна Закревська - дружина Платона Олек-

сійовича Закревського, власника села Березової Рудки, куди неодноразово заїжджав погостювати поет. Вона стала однією з тих нечисленних квіток радості й надії, які трапилися на нелегкому життєвому шляху Тараса Григоровича, викликавши чисте й глибоке кохання. Мабуть, це було одне пристрасне взаємне кохання поета. У 1848 році, перебуваючи на засланні на Кос-Аралі, Шевченко згадуватиме з болем і хвилюванням Ганну та її очі у своєму чи не найліричнішому вірші "Т...3":

А ти, доле!
А ти, мій покою!
Мое святоє чорнобриве,
І досі...
...тими очима,
Аж чорними - голубими,
І досі чаруєш.

Проте не судилося Тарасові зазнати взаємності. Розчарований мінливістю і непостійністю красуні, він назавжди залишив її.

Після всього пережитого на засланні почуття самотності ще більше заповнило душу Кобзаря, і він остаточно наваживсь одружитися. Здійснення цих планів він хотів завершити уже в час повернення з кріпості. У дорозі до Петербурга та Москви обставини змусили Тараса Григоровича зупинитись у Нижньому Новгороді, де Шевченко знайомиться із молодістю і дуже вродливою шістнадцятирічною артисткою Катериною Піуновою.

З приїздом М. Щепкіна вони вирішують вичитувати виставу "Москаль-чарівник". І поет разом зі Щепкіним учать молоду акторку опанувати українську мову в підготовці ролі Тетяни. Вистава пройшла з величезним успіхом. Піунова зіграла свою роль так, що глядачі ревіли від захоплення. Після того Тарас Григорович дуже часто відвідував Катрусю, приносив їй книжки і читав їх разом з нею. Закохавшись, Тарас Григорович намагався одночасно впливати на її досить провінційний світогляд, на її смаки. Освідчення Шевченка в коханні пригломшило всіх рідних Піунової. Батько звелів їй не вводити в оману Тараса Григоровича і не подавати йому надії, оскільки дружиною його Катерина бути не могла - для цього вона була надто молода і надто нерозумна. Очевидно, Піунова, будучи ще зовсім молодістю і маючи на той час іншого, молодшого жениха, не уявляла собі такого одруження. Піунова вважала Шевченка веселою, цікавою людиною і тому він їй подобався. Але виходити за нього зарік вона не збиралася.

Згодом Тарас Григорович зібрався одружитися із сиротою, кріпачкою Ликерою Полусмако-

вою. Навколо цієї нареченої здійснюється чималий клопіт: знайомі (Марко Вовчок, Куліш та інші) не радять йому одружуватися з Ликерою. Лиш нескоро Шевченко сам переконається в тому, що він помиляється, що бачимо з його листа до названого брата Варфоломія: "Дуже, дуже ти добре зробив, що не посадив яблуні і груші: я зі своєю молодістю, не побравшись, розійшовся. Що мені на світі робити? Я одурію на чужині і на самоті..."

І справді, досить красива і струнка Ликера, як він пересвідчився, була непорядною, цинічною. Кілька часу поет тяжко переживає нову невдачу, потім зривається злим на весь жіночий рід.

...До речі, про заходи у справі одруження та про своє знайомство і зустріч з Тарасом Шевченком з'явилися свого часу спогади самої Ликери, якій було 70 років. Ликера не втратила ознак колишньої краси, жвавості й балакучості. Вона мала напівінтелігентний вигляд, що видно було з мови, одягу й манери триматися. Про Шевченка вона розповідала з великим жалем і поборжністю. Шевченко приносив їй багато подарунків, справив багато одягу та взуття і що до вінчання замовив гарний український одяг. Одного разу, коли Ликера відвідувала Шевченка в Петербурзі в його майстерні, він намалював їй в українському одязі, а також розмовляв поет завжди українською. Готуючись до одруження, вона дістала від свого господаря Макарова звільнення від кріпацтва. Пізніше Ликера одружилася з голярем, на прізвище Яковлев, який через якийсь час помер, і вона, певно, з великої пошани до пам'яті Т. Шевченка переїхала жити до Канева. Свої спогади вона закінчила так: "Вийду тепер, у Каневі на могилу Тарасову, а всі так і шепчуть: "Шевченчиха пішла. Шевченчиха пішла! І чого вони в'яжуть до мене?". Ніби доказом про розрив з Ликерою, Шевченко 14 вересня написав невеликий вірш:

Барвінок цвів і зеленів,
Слався, розстилався,
Та недосвіт перед світом
В садочок забрався.
Потоптав веселі квіти,
Побив, поморозив...
Шкода того барвіночка
Й недосвіта шкода.

Тож ці інтимні сторінки життя домальовують нам ще глибше постать великого поета, ширше висвітлюють його вдачу, його щирі й надзвичайно чутливу душу.

Тетяна Катини, доцент кафедри ЗМП

НА РІЗДВЯНІ СВЯТА ДО ЛЬВОВА

Кілька років поспіль НУ «Львівська політехніка» дружньо очікує прибуття студентів Запорізького національного технічного університету на зимові канікули до міста Лева. Ми завжди залюбки приймаємо за-

прошення, і от уже 1 січня до Львова вирушив перший заїзд нашої молоді: 137 осіб, серед яких студенти «Машинки», а також Запорізького коледжу радіоелектроніки та Запорізького гуманітарного коледжу ЗНТУ.

У нашому розпорядженні був цілий тиждень, щоб насолодитися красою та вишуканістю західної перлини України, відчутти її настрій та колорит. Ми пішки обходили Львів уздовж та впоперек, піднялися на найвищу точку міста – Високий Замок, та спустилися якомога нижче – до Львівської копальні кави. Ми особисто продегустиували усі найвідоміші львівські смаколики, сфотографувалися на фоні безлічі оригінальних пам'ятників та скульптур, годува-

ли білочок та голубів у неосяжних парках, а також були неабияк вражені красою та багатством церков та соборів міста. Крім того, бажачучи відвідати концерт органної музики, досхоchu набігалися на місцевий ковзанці і навіть сходили на Личаківський цвинтар, який, до речі, також є Державним історико-культурним музеєм-заповідником.

Львів подарував нам добрі враження, гарні спогади, купу креативних сувенірів, а також нові знайомства та друзів. І можна сказати однозначно: зимовий відпочинок на Різдвяні свята вдался!

Сніжана Вичужаніна

УСІ НА СТЕМИ...!

З 19 по 23 березня 2014 року в нашому місті пройде щорічний (уже шістнадцятий!) Фестиваль студентських театрів естрадних мініатюр «Студентські жарти - 2014», який проводиться традиційно Запорізьким національним тех-

нічним університетом, профкомом студентів та центром культури та дозвілля ЗНТУ.

Трішки нагадаю про те, що таке СТЕМ! Це є своєрідна мова студентства, до якого долучаються не тільки студенти «Машинки» і вишів Запоріжжя, а також з університетів усієї України, Росії, Білорусії та інших країн СНГ, індивідуальні виконавці, театри клоунади, пантоміми, театру гумору і сатири. Це – сміх, жарти, гумор та нові знайомства. СТЕМи беруть свій початок від відомого в радянські часи фестивалю «Запорізькі усмішки» і є його продовженням і по цей день.

Фестиваль проводиться у декілька етапів. Так, і в цьому році організатори не змінюють традиції. Тож запрошуємо Вас на відкриття

Фестивалю 19 березня, щоб зарядитися позитивом і підтримати улюблені колективи в конкурсних блоках 20-21-22 березня. А «найсмачнішими» жартами ви зможете «насолодитися» на гала-концерті 23 березня у БК «Дніпроспецсталь». Не пропустіть можливості посміятися з мініатюр про кохання, дружбу та безтурботне студентське життя.

За докладною інформацією звертайтеся до організаційного комітету Фестивалю (061) 224-42-35, e-mail: stem-2014@rambler.ru, а також на сайт профкому студентів ЗНТУ: <http://pks-zntu.org.ua>.

Юлія КАШУБА,
кореспондент газети «І-М»

СУБСИДІЯ НА ОПАЛЮВАЛЬНИЙ СЕЗОН
ДЛЯ МЕШКАНЦІВ ГУРТОЖИТКІВ

Нині для відшкодування за оплату житла і комунальних послуг в Україні запроваджено Програму житлових субсидій, яка діє паралельно з існуючими пільгами і не скасовує їх.

Субсидія – це підтримка та допомога для виплати споживачам за проживання в гуртожитку. Субсидія надається за рахунок державного або місцевого бюджету. Субсидія застосовується з метою збалансування регіональних та місцевих бюджетів, зміцнення їх доходної бази та завжди передається безповоротно і безоплатно з вищих ланок бюджетної системи нижчим ланкам для фінансування конкретних заходів та установ, тобто мають цільовий характер. Суму, яку сплачує студент за місяць проживання, можна значно зменшити, просто та швидко оформивши субсидію. Нічого

складного, треба лише надати: заповнений бланк заяви; декларацію про доходи та майно; довідки про доходи за шість попередніх місяців; довідка про склад сім'ї та тарифи ЖКП.

Для правильного та оперативного оформлення документів студентам різних курсів був призначений день і час для заповнення всіх потрібних паперів (2, 3, 4 курси – з 21.10.2013, 1 курс – з 02.12.2013, 5 курс – з 13.01.2014). Всі засідання пройшли успішно. Черги мешканців гуртожитків, що утворювалися за дверима, не затримали процес, а навпаки, все швидко закінчилося без усяляких недоліків.

Шановні мешканці гуртожитків ЗНТУ! Ще триває процес оформлення субсидій (5-ий курс - з 15.01.2014 року).

Юлія Цвітанська

УВАГА: КОНКУРС!

Запорізький національний технічний університет оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

- завідувача кафедри «Прикладна математика» - 1;
- завідувача кафедри «Металорізальні верстати та інструменти» - 1;
- завідувача кафедри «Теорія та практика перекладу» - 1;
- професора кафедри «Механіка» - 1;
- доцента кафедри «Фізичне матеріалознавство» - 1;
- доцента кафедри «Охорона праці і навколишнього середовища» - 1;
- доцента кафедри «Правознавство» - 1;
- доцента кафедри «Комп'ютерні системи та мережі» - 1;
- доцента кафедри «Соціальна робота» - 1;
- доцента кафедри «Політологія та право» - 1
- старшого викладача кафедри «Економічна теорія та підприємництво» - 1;
- старшого викладача кафедри «Механіка» - 1;
- асистента кафедри «Охорона праці і навколишнього середовища» - 1.

Термін подання заяв – один місяць від дня оголошення конкурсу в газеті. Документи подаються на ім'я ректора університету. Заяву перед поданням необхідно зареєструвати у відділі діловодства університету. Адреса університету: 69063, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 64

Редактор
Ганна
МИРОВСЬКА

Редакційна колегія: Г.М. Мирівська – редактор, С.Т. Яримбаш – проректор, К.С. Бондарчук – зав. кафедри загальної мовної підготовки, секретар; М.В. Дедков – декан гуманітарного факультету, Ю.П. Петруша – заст. голови профкому, А.В. Іванченко – голова студентського профкому, С.В. Войтенко, В.О. Рибін, Є.І. Івахненко, М.Л. Антонов, Г.В. Клименко – заступники деканів факультетів. Комп'ютерний набір – Євген Глінкін; комп'ютерна верстка – Олександр Набережний; коректор – Катерина Бондарчук.

«ІНЖЕНЕР-МАШИНОБУДІВНИК»
газета Запорізького національного технічного університету
Засновник і видавець – ректорат ЗНТУ
Адреса редакції:
69063, Запоріжжя, вул. Жуковського, 64
Телефони: 769-84-68, внутрішній – 4-68

Свідоцтво про державну реєстрацію 33 №84 від 03.03.1994
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №2394 від 27.12.2005
Тираж 50 прим.
Електронна версія: www.zntu.edu.ua